

РЕШЕНИЕ

№ 2936

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2046** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ .

Образувано е по жалба на В. С. Х. от [населено място] срещу Решение № 1/28.01.2020 г. на кмета на [община] в частта по т. 3 и т. 4, с което е отказан достъп до исканата обществена информация по заявление вх. № 94-00-223/15.01.2020 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената му част, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че аргументирането на постановения отказ по т. 3 и т. 4 то заявлението на жалбоподателя с необходимостта да бъдат създавани нови документ, справки - съобразно параметрите, указани в заявлението, не обективира нормативно предвидената пречка за предоставяне на достъп до заявената информация. Възражава се също така, че необходимостта от обобщаване на исканата информация не е основание за отказ, а евентуално за удължаване на срока за предоставяне на информацията. Жалбоподателят счита, че в процесния случай исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като са налице и двете визирани в правната норма кумулативни изисквания – свързана е с обществения живот в страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект. Твърди се още, че исканата информация е служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ и не попада в изключенията за предоставяне на свободен достъп, предвидени в закона. Жалбоподателят счита още, че исканата

информация не изисква създаване на нов по съдържание документ, като носител на информация, тъй като за изразходваните суми от общината се съхраняват първични и вторични счетоводни документи, а относно участието на кмета и общината в административни и граждански дела съдът е изпращал призовки и съобщения, които се съхраняват в администрацията. Претендира се от съда да отмени решението в оспорената му част и да върне преписката за ново произнасяне в тази част, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – КМЕТА НА ОБЩИНА К. – редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В приложено по делото писмено становище оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, както и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 94-00-223/15.01.2020 г., подадено до кмета на [община], В. С. Х. е поискал достъп до обществена информация, на електронен носител, а именно: „1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016 г. – 2019 г.?; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец?; 3. Осъществявано ли е процесуално представителство по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е кмета на общината или общината и ако да по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес?; 4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т. 3”.

С решение № 1/28.01.2020 г. кметът на [община] е предоставил частичен достъп до поисканата от В. Х. обществена информация със заявление вх. № 94-00-223/15.01.2020 г. С решението е предоставен пълен достъп до поисканата от заявителя обществена информация по т. 1 и т. 2 от заявлението. По т. 3 от заявлението на В. Х. административният орган е посочил, че е осъществено процесуално представителство на [община] от адвокат, с който има сключен договор за абонаментно правно обслужване по граждански и административни дела по описа на Районен съд – Карлово, Окръжен съд – Пловдив, Апелативен съд – П., Върховен касационен съд, Административен съд – Пловдив, Върховен административен съд, като по отношение на питанията „по кои дела, с какъв предмет и с какъв материален интерес“, не е предоставен достъп с мотив, че задълженият субект не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация само и единствено за целите на ЗДОИ. По т. 4 от заявлението задълженият субект е приел също, че [община] не може да бъде задължавана да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация само и единствено за целите на ЗДОИ. Решението е подписано „за кмета на [община]” от А. М. – зам. кмет на [община].

Като част от административната преписка по делото е приложена заповед № РД-36/27.01.2020 г. на кмета на [община], с която е определен А. Д. М. – на длъжност зам. кмет, да изпълнява функциите на кмет на [община] за периода от

27.01.2020 г. до 07.02.2020 г., включително.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение в частта му по т. 3 и т. 4, с която е постановен изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, е издаден от компетентен административен орган – кмета на [община], който е „задължен субект” по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Решението е подписано от зам. кмета на [община] въз основа на заповед за заместване № РД-36/27.01.2020 г. на кмета на [община], с която е определен А. Д. М. – на длъжност зам. кмет, да изпълнява функциите на кмет на [община] за периода от 27.01.2020 г. до 07.02.2020 г., включително. Съдържанието на постановления изричен отказ в частта по т. 3 и т. 4 от процесното решение съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, и които да мотивират неговата отмяна. Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че оспореният отказ е постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и в този смисъл се явяват основателни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на легалните определения съдът намира, че информацията, до която се иска достъп от жалбоподателя с т. 3 и т. 4 от заявление вх. № 94-00-223/15.01.2020 г. - по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес е осъществено процесуално представителство от адвокати, по които страна е кмета на общината или общината, както и в какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство по тези дела, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на общинската администрация по организиране и осъществяване на процесуално представителство по граждански и административни дела, по които страна е [община]. В тази връзка следва да се има предвид, че са неоснователни изложените от ответника доводи по т. 3 и т. 4 от заявлението на жалбоподателя, че [община] не може да бъде задължавана да систематизира и обработва допълнително наличната при нея информация само и единствено за целите на ЗДОИ. Понятието „обществена информация” следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените

по ЗДОИ субекти. От това следва, че всеки задължен субект може да вземе решение, свързано с достъп до обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него. В ЗДОИ не съществува изискване, че търсената информация следва задължително да бъде обективирана в изричен акт, постановен от задължения субект. В процесния случай се търсят данни относно осъществено процесуално представителство по граждански и административни дела, по които страна е [община], налични при задължения субект, обстоятелство което и последният не оспорва, и е логично същите да бъдат предоставени под формата на изготвена нарочна справка. В случая не се иска създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка, становище на задължения субект във връзка със съхранявана при него информация, а напротив – представяне на съхранявана и налична при него информация. Дори и да се възприеме становището, че ЗДОИ дава възможност на гражданите и организациите да се запознаят със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена или се съхранява в административните органи, но не е дал възможност под формата на искане за достъп до обществена информация, гражданите и организациите да налагат на административните органи систематизиране и допълнително обработване на налична при тях информация /в случая изготвянето на справка/, която законът не изисква административният орган да обработва, събира и съхранява, то на жалбоподателя и в този случай следва да бъде осигурен достъп до обществената информация, от която би могъл да изведе и търсените от него конкретни данни, в обобщен вариант. В този случай предоставянето на търсената информация в пълен обем следва да бъде съобразено и с разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, като ответникът да извърши тази преценка и ако не са налице пречки, да предостави на жалбоподателя пълен достъп до поисканата информация по т. 3 и т. 4 от заявлението му.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспореният отказ отменен и преписката върната на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото съдебно решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 510 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на 10 лева и реално изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя в размер на 700 лева, което съдът намира за основателно, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, по същото е проведено само едно открито съдебно заседание, като в конкретния случай съдът преценява и обема на осъщественото процесуално представителство – по делото не е осъществено процесуално представителство от адв. А. в откритото съдебно заседание на 27.05.2020 г., и на основание чл. 78, ал. 5 от АПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до размер от 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба н В. С. Х. от [населено място] № 1/28.01.2020 г. на кмета на [община] в частта по т. 3 и т. 4, с което е отказан достъп до исканата обществена информация по заявление вх. № 94-00-223/15.01.2020 г., като незаконосъобразно.

ВРЪЩА преписката на КМЕТА НА ОБЩИНА К. за ново произнасяне по заявления вх. № 94-00-223/15.01.2020 г. в частта по т. 3 и т. 4 на В. С. Х. в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА ОБЩИНА К. да заплати на В. С. Х. от [населено място], с ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: